

ma zmieniać się będzie począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą, po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Ławnik sądu pokoju, którego miejsce zamieszkania jest oddalone od siedziby sądu ponad 5 klm. otrzymuje na żądanie, po spełnieniu swego obowiązku, niezależnie od djet wskazanych w § 1, tytułem zwrotu kosztów podróży, cenę biletu II klasy kolei żelaznej od miejsca zamieszkania do miejsca, gdzie się odbywa posiedzenie sądowe i z powrotem, w braku zaś komunikacji kolejowej—koszta według taryfy, obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczanych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie, z mocą od dnia ogłoszenia.

§ 4. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju (Dz. U. R. P. № 47 poz. 295).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

198.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o djetach sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austriackim.

Na podstawie § 25 ustawy o układaniu list przysięgłych z dnia 23 maja 1873 r. Dz. U. Państw. № 121 w brzmieniu według art. 2 ustawy z dn. 23 listopada 1920 r. (Dz. U. R. P. № 112 poz. 735), zarządza się co następuje:

§ 1. Djety sędziów przysięgłych i mężów zaufania wynoszą 6.000 mk. dziennie. Powyższa suma zmieniać się będzie począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w byłym zaborze austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia djet dla sędziów przysięgłych i mężów zaufania (Dz. U. R. P. № 9 poz. 50).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

199.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o djetach dziennych i kosztach podróży ławników i sędziów niezawodowych przy lzbach karnych w Województwach: Poznańskim i Pomorskiem.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30 poz. 247) i art. 3 rozporządzenia Ministra byłej dzielnicy pruskiej z dn. 31 stycznia 1920 r. o przejściu wymiaru sprawiedliwości na obszarze byłej dzielnicy pruskiej poza b. linię demarkacyjną na Rzeczpospolitą Polską (Dz. Urz. № 6 str. 109) zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy i sędziowie niezawodowi przy lzbach karnych pobierają za każdy dzień podróży z miejsca zamieszkania do miejsca, w którym odbywa się posiedzenie sądowe, i z powrotem oraz za każdy dzień czynności sądowych djety dzienne w wysokości 3.000 mk. Suma powyższa zmieniać się będzie począwszy od dn. 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Za podróże z miejsca zamieszkania do miejsca, w którym odbywa się posiedzenie sądowe i z powrotem, oraz za podróże służbowe, osoby wymienione w § 1 otrzymują nadto zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów podróży według taryfy obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym.

Przy przejazdach koleją mają prawo liczyć kosztą biletu II klasy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą na obszarze Województw: Poznańskiego i Pomorskiego z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się art. 1 i 2 rozporządzenia Ministra b. dz. pruskiej z dnia 18 września 1921 r. w sprawie dniowego i wyjezdnego sędziów niezawodowych i ławników w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 81 poz. 563).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

200.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o odszkodowaniu ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy § 96 ustawy o ustroju sądownictwa z dn. 27 stycznia 1877 (Dz. Ust. Rzeszy 1877 str. 41 i 1898 str. 79) oraz §§ 55a i 77a tejże ustawy w brzmieniu nadanem im rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r., zaprowadzającym

zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 46 poz. 390) oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1922 roku w przedmiocie zmian ustawy o ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 108, poz. 1005), zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują za każdą utratę zarobku, wywołaną spełnieniem czynności urzędowej, za każdą rozpoczętą godzinę odszkodowanie w wysokości do 1000 mk. Wysokość odszkodowania ustalić należy w każdym poszczególnym wypadku przy uwzględnieniu zwykłego zarobku.

Odszkodowanie przyznaje się najwyżej za 10 godzin w dniu.

§ 2. Wysokość strawnego ustala się na 3000 mk. na każdy dzień czynności.

Wysokość noclegowego równa się wysokości strawnego. Jako dzień czynności po myśli ust. 1 niniejszego paragrafu uważa się dzień, w którym ławnik (sędzia zawodowy, przysięgły) obecnym był służbowo w siedzibie sądu.

§ 3. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują jako zwrot kosztów podróży:

- a) przy podróżach, odbytych koleją lub innymi środkami komunikacyjnymi użyteczności publicznej, rzeczywiście powstałe wydatki, jednak przy użyciu kolei lub kolejki nie wyżej kosztów biletu III klasy.
- b) przy podróżach, których odbyć w powyższy sposób nie można, za każdy rozpoczęty klm. drogi tam i z powrotem 4 mk. Jeżeli ławnik (sędzia niezawodowy, przysięgły) zmuszony był użyć furmanki, należy zwrócić powstałe przez to koszty w odpowiedniej wysokości; odnosi się to także do tych wypadków, w których użyto własnej furmanki.

Koszta podróży zwraca się tylko wtenczas, jeżeli odległość mieszkania ławnika (sędziego niezawodowego lub przysięgłego) od miejsca, gdzie czynność należy wykonać, wynosi więcej niż 3 klm.

§ 4. Koszta podróży zwraca się także za takie podróże, które ławnik (sędzia niezawodowy lub przysięgły) odbywa podczas kadencji do swego miejsca zamieszkania. Koszta te nie mogą jednak przekraczać wysokości noclegowego.

§ 5. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie kosztów podróży i dniowego ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 96, poz. 889).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

201.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 marca 1923 r.

w przedmiocie utworzenia kas skarbowych we Lwowie i w Krakowie, oraz w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. o opłacie stempłowej od kart do gry.

Na zasadzie art. 3, 4, 12 i 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. W mieście Lwowie znosi się krajową kasę skarbową i kasę tymczasowego wydziału samorządowego, a ich agendy przekazuje się kasom skarbowym A i B, które się równocześnie tworzy.

§ 2. W mieście Krakowie znosi się filjalną kasę krajową a agendy jej przekazuje się kasie skarbowej II, którą się równocześnie tworzy.

§ 3. W § 13 rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 74, poz. 674) zmieniającem niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stempłowej od kart do gry zmienia się słowa „Kasa Skarbowa B we Lwowie” na słowa „Kasa Skarbowa A we Lwowie”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

202.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu
oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 23 marca 1923 r.

w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i zniżonego.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty celnej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary, wyszczególnione w § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 612), w § 1 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 988), w § 1 rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 12, poz. 80) i w § 1 rozporządzenia z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 131), określa się na 599.900‰ (czyli mnożnik 6.000).

§ 2. Wysokość dopłaty celnej zniżonej (ulgowej) [mnożnika celnego zniżonego, czyli ulgowego], której podlegają wszystkie towary, nieobjęte § 1 roz-